

VILNIS

LIETUVIŲ LIAUDIES LAIKRAŠTIS
LITHUANIAN NEWSPAPER
3116 So. Halsted St., Chicago, Ill. 60608
Telefonas: [312] 842-7325

VOLUME LXVI Nr. 22

KETVIRTADIENIS, GRUODŽIO (DEC.) 25, 1986

KAINA 25 c.

Kasdien

Teks negardžiai raugėti
Dar labiau susmukdė
Apie savus reikalus
Laimingų Naujų metų!

Kaip dabar jaučiasi prez. Reaganas, komentarų nereikia. Nacionalinio Saugumo Taryboje ir CIA agentūroje už uždaru durų kai kurie patikėtiniai slaptais ėjimais privirė tokios košės, kad prezidentui nuo jos ilgai teks negardžiai raugėti ir dar ko...

Jeigu ne propaguojama meilė Nikaragvos "controms", kuriuos prezidentas yra pavadinęs "kovotojais už laisvę" ir netgi palyginęs su Amerikos demokratijos tėvais, dėl tų ginklų Iranui toks skandalas vargiai ar būtų kilęs. O gal kilo dėl to, kad kai kas iš biznio ginklais turėjo asmeninės naudos.

Sunku pasakyti, bet anksčiau ar vėliau istorija tars avo žodį.

* * *

Ne koks Vašingtono prestyžas dėl sodrinimo branduolinio karo grėsmės pasauliui, kilęs skandalas dėl tų ginklų Iranui dar labiau jį susmukdė. Ir visa tai susiję su prezidento imperialistine užsienio politika dominuoti pasaulį, nežiūrint kokios to visko pasekos bus.

Tai mato ir supranta taikos trokštanti pasaulio žmonija, tai mato ir supranta Amerikos taikos liaudis, netgi Romos katalikų bažnyčios vyskupai šaukia: "Prezident Reagan: stop testing nuclear weapons!"

Jeigu prezidentas šio šauksmo paklustų, tai nekiltų tokių skandalų, padarusių gėdą šaliai, ir Vašingtono prestyžas nesmuktų. Bet nereik tų baikų. Gynybos sekretorius Weinbergas nuvykęs į Paryžių džiaugiasi, kad Prancūzija vieton turėti 180 branduolinių užtaisų, pasiryžo per penkerius metus išigyti iki tūkstančio.

* * *

Amerikos liaudis daug vilčių dėda būsimam po Naujų metų kongresui, kuriame bus demokratų dauguma. Tačiau viltis yra toks dalykas, kuris dažnai nepasiteisina. Reikia turėti galvoje, kad demokratų ir respublikonų partijos yra didžiųjų korporacijų dvynukės.

Vis tiek reikia laukti, nors ir neaktyviai, bet nuoširdžiai, lapkričio 4 d. liaudis balsavusi rankų sudėjusi nesėdės, išsirkusi į kongresą atstovus spaus, rekalaus, kad darytų ką nors, kad Ameriką ištrauktų iš klampynės, į kurią įstūmė respublikonai su savo prezidentu.

Vadinasi, ne reikia laukti, o ruoštis, kad Amerikos vardas būtų švarus be branduolinių pabaisų, kad būtų gerbiamas visų pasaulio tautų.

LINKSMŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ, LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ!

LAIKRAŠCIO SKAITYTOJAMS, BIČIULIAMS IR BENDRADARBIAMS
AMERIKOJE IR T. LIETUVOJE LINKIME LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ,
KAD JIE BŪTŲ TAIKOS, TAUTŲ DRAUGYSTĖS METAI, NESANTYS
PASAULIUI SUGYVENIMĄ, PAŽANGĄ IR DEMOKRATIJĄ.

VISIEMS LINKIME DAUG SAULĖTŲ DIENŲ, SVEIKATOS
IR GERIAUSIOS NUOTAIKOS PER VISUS METUS.

"VILNIS"

Ragina apginti nuo branduolinių liepsnų

Aš gydytoja akušerė. Per 32 metus priėmiau tūkstančius naujagimių. Dirbau Sachaline, Karelijoje.

Kiek laiko, jėgų kartais tenka paaukoti, kad išgelbėjus naują gyvybę. Todėl man absurdiškas ir kraupus atrodo kiekvienas ginklas — juk jis nukreiptas prieš vaikus.

Aštuntajame dešimtmetyje su Raudonojo Kryžiaus siuntimu dirbau Irane, o 1980-1982 metais — Mozambike. Mačiau ligotus alkanus vaikus. Ekonominio atsilikimo padariniai skaudžiausiai atsiliepia

Kalbant apie savus reikalus tenka pasidžiaugti, kad "Vilnis" vis plačiau Lietuvoje skaitoma ir godžiai skaitoma. Nedaug koi kas pasiunčiame, bet kiek tenka girdėti, kiek egzempliorių pasiunčiame į Vilnių spaudos kioskose platinti, žmonės kaip mat išperka, nežiūrint kad keleriopai brangesnė už vietos laikraščius.

Tik nelabai džiugu, kad senstame, silpnėjame. Iš pokario metais atvykusių naujų ateivių mums pažangiečiams nėra ko laukti pagalbos. Nacių visokių koloborantų su jais atvyko nemaža, šiaip beveik visi — savo pilvo saugotojai, bankos knygutės mylėtojai, pilaičių bei automobilių miesčionys ir "vaduovojai". Kai nuvyksta paviešėti Lietuvoje, tai ten būna truputį pažangesni, o kai sugrįžta ir vel tokio pat, kokie yra.

* * *

Baigdamas nuoširdžiai sveikinu su Naujais metais, iš širdies visiems linkiu visokeriopos sėkmės, daug saulėtų dienų, o labiausia sveikatos ir kad būtumėte žvalūs, kad nepamirštumėte savo laikraščio, kad suprastumėte, kad be Jūsų paramos jam labai sunku verstis, kai viskas brangu iki lubų.

Dar kartą, laimingų Naujų metų!

S. J. Jokubka

silpnėms vaikams. Mirtingumas buvusiose kolonijose kelia siaubą. Štai kam reikia skirti lėšas — sočiai pamaitinti alkanus, kovoti su ligomis, o ne statyti branduolines raketas.

Mozambike, Beiros mieste, dirbau su gydytojais iš Brazilijos, Rytų Vokietijos, Vengrijos, Švedijos, Olandijos. Visiems buvo nelengva. Banditai naikindavo medikamentus, atsiųstus iš įvairių šalių, apšaudydavo autobusus, gebenančius gydytojus ir mūsų pacientus. Vyksti pas ligonį i tolimą kaimą ir nežinai ar grįši. Tačiau mediko pareiga neleidžia trauktis.

Mes žmonės ne tik gydydavome, bet ir daug ko išmokindavom. Aš mokiau moteris kepti duoną, ruošti daržovių atsargas. Rengėme vietinius medicinos seserų, akušerių kadrus. Visa ką patys žinojome, stengėmės jiems perteikti.

Įvairių šalių medikai veikė išvien. Manėčiau, kad tai nuostau bus modelis ateities pasaulio, kai mes visi puošime savo planetą, rūpinamės bendrais mūsų namais. Esu tikra, kad taip galvoja visi nuoširdūs žmonės.

Neseniai lankiausi Didžiojoje

MIELI VILNIEČIAI! SU NAUJAIŠ METAIS,

Naujų metų proga nuoširdžiausiai sveikinu mielą "Vilnį", visus vilniečius. Visiems nuoširdžiausiai linkiu stiprios sveikatos, geros sėkmės gyvenime, tos laimės, apie kurią svajojate ir kurios laukiate. Tegu 1987-ieji metai bus bendro darbymečio metai, kad tarp žmonių ir tautų būtų daugiau pasitikėjimo, savitarpio supratimo ir, svarbiausia, kad mūsų Žemėje būtų TAIKA.

„Tėviškės“ draugijos
pirmininkas
V. Sakalauskas

Trumpai

• Birželio mėnesį atstatyti Kubos ir Brazilijos diplomatiniai santykiai plečiasi. Neseniai į Kubą buvo atvykusių daugiau kaip 170 Brazilijos prekybininkų pasitarti dėl tarp abiejų šalių prekybos didinimo.

• Prezidentinė komisija pataria, kad kongreso nariams būtų pakeltos algos 55 procentus ir kabineto sekretoriams 44 procentus.

• Laikraštis "Washington Post" rašo, kad apie 70 Nikaragvos "contru" atgabenti į JAV čia apmokinti karinio mušto. Kokioj vietoje jie apmokiname, nepranešama.

Britanijoje, buvau gimdymo namuose Mančesteryje, kalbėjau su kolegomis. Mes gerai vieni kitus supratom — neeisime branduolinei liepsnai praryti veikų gyvybės. Kiekviena motina gimdo kūdikį, kad jis gyventų, o ne žūtų kare. Ir mes, medikai, sutelktomis pastangomis privalome nukreipti branduolinį smūgį nuo kūdikių lopšių.

Valentina Moisejenko

VILNIS

Lithuanian Peoples' Bi-weekly [659-780]

Published bi-weekly, Thursday, except when preceded by a Holiday, by the Workers Publishing Association, Inc.
Subscription rates in United States: one year \$15.00; Chicago \$17.00; Canada, and other foreign countries — \$20.00.

POSTMASTER: Send address changes to the
VILNIS—3116 So. Halsted St., Chicago, Ill. 60608 Phone 842-7325
Second-class postage paid at Chicago, Illinois (U.S.P.S. 659-782)

Pasitinkant Naujus Metus

Yra sakoma, Nauji metai, Nauji metai, biurokratai kelia pietus, čerška taurės ir stiklai. Taip, mintantys darbo žmonių prakaitu tranai kelia pietus, čerškina taurės ir stiklus, bet tik ne milijonai ir milijonai pasaulyje nedavaliusių alkanų žmonių. Netgi ir čia turtingiausioje pasaulyje šalyje mūsų Amerikoje daugiau kaip 30 milijonų, gyvenančių žemiau skurdo ribos, daugiau kaip 7 milijonai bedarbių, tūkstančiai benamių nei pietų nekelia, nei nečerškina taurių ir stiklų.

Tačiau kai sulauksime Naujų metų, vistiek reikia pačerškinti taurės ir stiklus, kad 1986 metai buvo laimingi kovose už demokratiją, socialinę pažangą ir taiką pasaulyje. Pasaulio pažangiosios žmonijos kovos prieš aparteidą Pietų Afrikoje privertė daug nacionalines korporacijas trauktis iš tos rasinės šalies. Nežiūrint kad reakcinės jėgos maišais pila pinigų Nikaragvos "contros", bet sandinistai laikosi kaip mūras. Nors prez. Reaganas po Reikjaviko apsigėrė ragožium, bet Reikjavike turėjo sutikti su Gorbačiovu, kad reikia pradėti atsikratyti branduolinių raketų. Be daug kitokių, taip pat svarbių laimėjimų, dar visų džiaugsmui nusivarė nuo koto Haity diktatoriaus Duvalieras, Filipinų sukčius prezidentas Marcos. Be to dar, galima pačerškinti taurės ir stiklus už sėkmingas taikos šalininkų demonstracijas, eitynes, ypač už balsavusių Amerikos liaudį ir išbalsavusių kongreso senatę demokratų daugumą. O kaip nepačerškinti taurių ir stiklų už socialinio pasaulio tautų visapusiškų laimėjimus, už vienbalsį pasisakymą už taiką pasaulyje: ypač už taikos čempioną Tarybų Sąjungą:

Per Naujus metus čerškinant taurės ir stiklus reikia linkėti, kad 1987 metai būtų istoriniai metai su ženklu STOP branduolinei ginkluotei bei ginklavimosi varžyboms.

Laimingų Naujų metų, mieli skaitytojai, būkite aktyvūs kovose už demokratiją, socialinę pažangą ir taiką pasaulyje kaip buvote 1986 metais.

Yra ką pasvarstyti...

Per metus laiko, kai Tarybų Sąjunga nevykdė branduolinių sprogdimų, pasaulyje šis tas pasiketė į gerąją pusę: "Delio šešetas" — nuolat veikiantis Argentinos, Graikijos, Indijos, Meksikos, Švedijos, Tanzanijos — valstybės vadovų forumas priėmė "Meksikos deklaraciją", kurioje vėl buvo raginama nutraukti visus branduolinius sprogdimus. To paties reikalauja dauguma neprišėjusių valstybių — o tai vėl dešimtys balsų už visuotinę taiką. Per tuos metus svarų žodį tarė tarptautinių forumų dalyviai, valstybių veikėjai, diplomatai, gydytojai... Vadinasi, karo kurstytojų oponentais tampa vis nauji pasaulinės bendrijos nariai, nes tyla Tarybų Sąjungos branduolinių bandymų poligonuose yra geriausias ir perspektyvios politikos įrodymas. Tarybų Sąjungos vadovas pasiūlė dar šiemet pasirašyti susitarimą dėl branduolinių bandymų nutraukimo. Tai būtų istorinės svarbos susitarimas.

Lietuvių išeivijoje irgi yra nemažai įsitikinusių taikos šalininkų. Galime pagrįstai didžiulis, kad tai ir pažangiosios spaudos nuopelnas: "Vilnis", "Laisvė" pastoviai informuoja skaitytojus apie taikingus Tarybų Sąjungos pasiūlymus, yra patikimas žinių šaltinis. Daug sunkiau perprasti, tarkime, "Draugo" ar "Tėviškės žiburių" poziciją, kurie abstrakčiai pasisako taikos ir karo kalusimais, o dažnai nuslysta į plūdimąsi, užgauliojimus ir niekada nenagrinėja konkrečių tarybinių taikos pasiūlymų. Gal nėra specialistų? Yra! Juk ne šventoji dvasia ir išleido "Lietuvių enciklopediją", ir dažnas išeivijos veiksnys dabinaisi moksliniais titulaus...

Tarybinis branduolinių sprogdimų moratoriumo pratęsimas mūsų dešinosios propagandos kol kas sutiktas irgi santūriai. Kai kas dar vis tikisi, kad pavyks paklupdyti Tarybų Sąjungą. Tokiems tenka priminti M. Gorbačiovo žodžius, kad "teglu niekas nesitikti mus įbauginti", o "žvaigždžių karų" apologetams buvo aiškiai pasakyta: jeigu reikės, atsakymas bus surastas ir "žvaigždžių karų" programa liks nuvertinta...

Taigi, militaristinės programos praktiškai praranda bet kokią prasmę. Ima viršų naujas politinis mąstymas. Manytume, čia yra ką pasvarstyti ir mūsų veiksmams, planuojant ateities darbus.

Erdvė tautų pasitikėjimui

Esame liudininkai labai pagyvėjusio tarptautinio politinio gyvenimo. Jau anksčiau suprasta, kad branduolinio karo atveju pasaulio ir žmonijos laukia katastrofa. Tačiau dabar šis žinojimas užaštintas, imlesnis, verčia dairytis po pasaulį, nelyg jis visas būtų nuosavi namai, ir todėl reikia saugotis, kad neužsidegtų.

Sofijoje vykusio ketvirtąjį tarptautinio rašytojų susitikimo organizatoriai pateikė M. Gorbačovui

klausimą: „Kokią Jūs įsivaizduojate planetos, žmonijos ir civilizacijos ateitį?“

„Įsitikinęs, kad ateitis bus“, — atsakė jis. Tačiau toks įsitikinimas ne besąlygiškas — ateitis patikėta visiems. „Matau vienintelį kelią, — pasakė, — plėtoti tautų ir šalių pasitikėjimo erdvę.“

Žodžiai juo labiau įtaigūs, kad pasakyti, kai tokiai „pasitikėjimo erdvei“ yra jau tam tikros sąlygos: jau daugiau metų, kai Tary-

Bus taip, kaip spjaudantiems prieš vėją

Kas yra Nikaragvos "contros", pas burtininką nereikia eiti, kad pasakytų kas jie yra. Jie yra buvusio diktatoriaus Samosos likučiai, perbėgę į Nikaragvos kaimynines šalis kaip Hondūras, Kostarika ir kitas Centro Amerikos šalis. Pasamdyti Vašingtono ir remiami reakcinių jėgų jie kovoja neva už Nikaragvos laisvę. Vykdydami CIA ir kitokių agentų patarimus jie operuoja per sieną iš minėtų vietų. Tačiau rimtesnių susirėmimų su sandinistine Nikaragvos kariuomene jie vengia, nes žino, kad išeis pralaimėjimais atviroje kovoje. Mėgiamiausia jų kovos strategija yra nedideliais būriais pereiti per sieną į Nikaragvos teritoriją apšaudyti miestelius, kaimus, sprogdinti karinius objektus, plėšikauti ir terorizuoti civilius gyventojus, o nepageidaujamus, ypač pritariančius sandinistams, žudyti lygiai taip, kaip darydavo pokario metais Lietuvoje ir kitose Pabaltijo šalyse buržuazinių nacionalistų miškiniai banditai, arba kaip juos vadina nacionalistai — "kovotojai už laisvę partizanai". (Prez. Reaganas Nikaragvos "contras" irgi vadina kovotojais už Nikaragvos laisvę). Tačiau palyginus Nikaragvos "contras" su Angoloje vadovaujamomis Jonas Savimbi UNITOS gaujomis, tai Nikaragvos "contras" toli atsilikę nežmoniškumu nuo savo kolegų angoliečių.

Buvusio kolonialiais laikais portugalų kolonistų policijos saržento Jonas Svimbi gaujas, kovojančias irgi neva už Angolos laisvę, Vašingtonas lygiai kaip Nikaragvos "contras" dosniai remia ginklais ir pinigais. Kaip Nikaragvos "contras" operuoja per sieną iš Hondūro ir Kostarikos, taip lygiai Jonas Svimbi gaujos operuoja per sieną iš šalies Angolos esančios Pietų Afrikos okupuotos Namibijos. Jie taip pat, kur sunkiau Angolos

bū Sąjungoje tyli branduolinių ginklų išbandymo poligonai. Pasaulis laukia, reikalauja, kada tyla įsiviespataus Amerikos Nevada-doje.

Iš Tarybų Sąjungos girdisi raginimai priėti prie „naujo mąstymo būdo“, kad „atėjo drąsių, atsakingų veiksmų viso pasaulio labui laikas“.

Didelis tikėjimas žmogaus proto galia yra Tarybų Sąjungos vadovų optimizmo šaltinis. Proto galia jau pasireiškia praktinėje veikloje. Apie tai kalba ne tik nutilę branduolinių bandymų poligonai. Geru pavyzdžiu čia yra ir Reikjavikas.

Penkiasdešimčia nuosimčių sumažinti TSRS ir JAV strateginę ginkluotę, likviduoti visas vidutinio nuotolio raketas Europoje, sutvirtinti sutartį dėl priešraketinės gynybos, uždrausti branduolinius bandymus.

Tokie tie svarbiausi, reikšmingi visam pasauliui, visai žmonijai pasiūlymai, kuriuos generalinis sekretorius Michailas Gorbačovas pateikė prezidentui Ronaldui Reaganui.

Štai kokią turtą, kokią pasitikėjimo erdvę siūlo protas žmonijai. Būtų labai apmaudu, tiesiog praigaistinga, jeigu pasaulis nesugebės įtikinti, pagaliau išreikalauti, kad šitai būtų kuo greičiau padaryta, nes laukti irgi pavojinga.

ginkluotosioms pajėgoms priėti prie jų, būriais banditiškai siautėja terorizuodami nieko dėtus valstiečius, apiplėšinėja juos, žudo be jokio pasigailėjimo gasdindami kitus. Nuo 1976 metų nuo jų kruvinių rankų jau žuvo apie 100,000 civilių žmonių. Vien tik pietvakarių provincijoje. Bie priskaitoma apie 500 vaikų, paliktų našlaičiais.

Jonas Svimbi gaujų kovos strategija yra minuoti rankinėmis minomis farmų kelius, keliukus, ypač vandeniui atsinešti takelius į šulnį ar upelį bei šaltinį, kur dažniausia bėgioja vaikai ir vaikšto moterys. Užmynus tokią miną esti ne tik sužeistas žmogus, bet daugeliu atvejų nukertama jam koja, o kartais net abi.

Jonas Svimbi gaujų tokių aukų — nukirstomis kojomis — visoje šalyje jau priskaitoma daugiau kaip 20,000. Valdžia Svimbi gaujų aukas globoja ir gydo sostinėje Luanda ir kituose didesniuose miestuose specialiai jiems skirtose ligoninėse bei stovyklose. Bet, Humbo mieste, kur veikia vienatis šalyje orthopedinis centras, kurio pajėgumas per parą pagaminti 85 dirbtines kojas, nepaspėja pagaminti tiek, kiek Svimbi gaujos minomis nukapoja.

Valdžios, bažnyčių bei šiaip organizacijų darbuotojai sako, jog Jonas Svimbi su savo rėmėjais žino, kad be liaudies pritarimo nepajėgs ginklu susidoroti su Angolos marksistiniu režimu, tai gaujų nežmonišku žiaurumu bando įbauginti valstiečius, kad dar labiau masiniai bėgtų į miestus ieškoti prieglobsčio ir kai miestuose nebebus kur jų dėti ir žemės ūkio produkcija prieš beveik priskyrimo, tokiu būdu marksistinė Angolos valdžia distabilizuosis savaime.

Ar pavyks Washingtono ir rasinės Pietų Afrikos remiamoms Jonas Svimbi nužmogėjusioms gaujoms žvėriškumu bauginant valstiečius destabilizuoti Angolos marksistinį režimą, labai abejotina. Su Angolos marksistiniu režimu jos liaudis, socialistinės šalys.

Nėra abejonės, Jonas Svimbi gaujų rėmėjams bus taip, kaip esti spjaudantiems prieš vėją.

J. Žaliukas

Trumpai

• Ryšium su Albanijos Socialistinės Respublikos 45-osioms metinėms laikraštis "Pravda" rašo, kad TSRS ir ši Balkanų šalis siekia savitarpio santykių gerinimo.

— Šių metų Nobelio premiją už literatūrą laimėjo Nigerijos poetas Wole Soyinka, 52 metų amžiaus.

□ Legali aktyvistų grupė ir Nikaragvoje gyvenantys amerikiečiai Pasauliniame teisme Amerikai iškelė bylą už "contrų" rėmimą, nes girdi, "contrų" rėmimas yra grėsmė Nikaragvoje gyvenančių amerikiečių gyvybei.

• TSRS ir Meksika susitara viena antrai padėti žuvies apdirbimo pramonėje.

Vilnis, 1986 m. gruodžio 25 d.

Didelė nelaimė neturtingam sulaukus senatvės

Kaip dabar yra, taip nuo seniai Amerikoje neturtingam žmogui sulaukus senatvės buvo didelė nelaimė. Ypač Didžiosios depresijos metais neturtingus senus žmones buvo ištikusi nelaimė — stačiai tragedija, kai jų vaikai, auginantys savo šeimas, vos pajėgdavo suvesti šeimos biudžeto galus, o kai kurie su šeimomis netgi kėlėsi į patiltes. Kiek lengviau neturtingi seni žmonės atsiduso, kai darbo liaudis demonstracijomis, mitingais 1935 metais iškovojo Social Security pensijas. Pradžioje menkos pensijos ne kiek, bet šiek tiek visgi palengvino senų tėvų neturtingiems vaikams našta išlaikyti juos ir patiems seniems pakėlė gersnę nuotaiką, jog ir jie yra žmonės šio to verti.

Sulaukus senatvės nelaimė yra dar ir ta, kad senas žmogus dažniau suserga. Čia ir vėl neturtingų senų tėvų vaikams bėda. Mama ar tėtis iš savo menkos pensijos gydytojo pagalbos neprisišauks, reikia jam padėti iš išsekusio beveik iki dugno savo šeimos išdo, o pasiūsti į ligoninę, kai sveikatos apsaugos brangumas iškilęs į padangę, yra svajonė. Nenuostabu, kad ryšium su brangėjimu sveikatos apsaugai šimtai ir tūkstančiai neturtingų tėvų vaikų šeimos dėl senų tėvų atžvilgiu, nebepaisymas jų, laukimas, kad tik greičiau numirtų. Dėka humanistų reikalavimams, darbininkų, kandidatų į pensijas kovoms, valdžia buvo priversta 1963 metais įvesti išėjusiems į pensijas Medicare įstatymą, sveikatai apsidrausti.

Pagal Medicare įstatymą, apsidraudęs savo sveikatą pensininkas, jeigu ligoninėje paguli 90 dienų, turi iš savo kišenės pridėti \$3,900, o jeigu paguli 150 dienų, tai turi pridėti net \$14,000. Neturtingam pensininkui bei neturtingiems jo vaikams, tai yra neapsakomai

dideli pinigai! Todėl, daugelis neturtingų vaikų savo senus paliegusius tėvus laiko namuose tol, kol senukai nebebajėgia apsirėdyti, išlipti ar įlipti į lovą ir t.t. Jeigu nėra namuose, kas tokius paliegusius senukus prižiūrėtų, gerontologai sako, reikia juos atiduoti priežiūrai į senelių namus. Padoresniuose senelių namuose seno paliegusio žmogaus priežiūra per metus ištuoja mažiausia \$34,000. Senų žmonių neturtingiems vaikams tai yra daugiau kaip neįmanoma.

Neseniai vykusiame gerontologų suvažiavimo kilo valdžiai pasiūlymas pataisyti Medicare apdraudus įstatymą taip, kad pensininkai galėtų papildomai apsidrausti ir netuo tokių atvejų. Žinoma, už tokį apsidraudimą pensininkai turėtų papildomai mokėti iš savo pensijos ar vaikai iš savo pajamų. Tarytum neprastas sumanymas, bet tik ne tiems pensininkams, kurie iš savo pensijų vos pragyvena, kad kartais mėnesio gale turi eiti į eilę prie neturtingiems žmonėms virtuvių sriubos kaušo.

Tačiau kaip bekalbėtumėm, vis tiek laimingi tie seni žmonės, kurie turi vaikų, kad ir neturtingų. O kaip su tais, kurie neturi vaikų bei mielaširdingų giminaičių? Jie skursta gatvėse, parkuose, lindi neturtingiems skirtuose nakvynės namuose, labdarinių bažnyčių rūsiuose. Kai policija atranda kur nos užkampyje pusgyvi, nuveža į pusiau valdišką senelių prieglaudą, apie kurias komentarų nereikia.

Tokių benamių neturtingų pensininkų, pridėjus prie jų ir neturinčių pensijų, Amerikoje yra tūkstančiai. Vientik New Yorke priskaitoma jų arti 20,000. Kituose didesniuose miestuose irgi, gal ne tiek daug, bet yra tūkstančiai. Taigi, Amerikoje neturtingam žmogui sulaukus senatvės yra didelė nelaimė. S. J. Jokubka

Kaip "Tautinė sąmonė" gimdo nesąmones

Prieš kurį laiką lietuvių išeivijai buvo pasiūlyta anketa "tautinės sąmonės" išlaikymo klausimu. Idealistinis klausimo traktavimas verčia mus paimti pavadinimo žodžius į kabutes ir vėliau paaiškinti savo nuomonę plačiau. Kol kas apstokime prie kai kurių anketavimo išvadų, o tiksliau — prie apibendrinto tų išvadų varianto, kurį pateikė speciali konferencija.

Taigi, konferencijos dalyvių nuomone, amerikinis tautinių mažumų lydimas katilas toliau dirba pragaištingą darbą ir lietuviams gero nežada. Atkreipia dėmesį dvi esminės išvados: išeivija per netrumpą savo istoriją taip ir nepriartėjo, netarė verto žodžio apie save gyvenamoje aplinkoje, o nuo Lietuvos visus tuos metus tolo ir tolo... Teatleis netrumpo dokumento autoriai, jeigu kiek suklydome sutraukę mintį į vieną sakinį, bet, atrodo, pagrindinis dėmuo kaip tik čia: svetimi tarp svetimų ir gerokai susvetimėję Lietuvos atžvilgiu. Tokia yra tiesa, gana skaudi ir pamokanti ir belieka spėlioti, ar atitinka ši nuomonė bent kiek platesnius išeivijos sluoksnius, o gal yra išėjusi ir temaitina grupę blaivesnių inteligentų, kaip jau yra buvę. Tada viskas žodžiais ir pasibaigs. O nuo žėdžių iki veiksmų — kartais labai ilgas kelias, o kliūtis pastatę nebūtinai kažkas kitas. Šiuo atveju kliūčių ruožas prasideda nuo tos pačios formulotės — "tautinė sąmonė". Tai ne pirmas kartas, kada idealistiškai iškeliamas į pirmą vietą sąmonė prieš būtį. O kaip tik pastaroji apsprendžia realybę, todėl apie ją pirmiausia ir turėjo susimąstyti dokumento autoriai. Bet ne, paėmė viršų senas raugas ir štai kas iš to išėjo.

Pacituosime patį dokumentą: "Kultūra nuolat keičiasi ir nuolat yra kuriamas jos turinys. Todėl gresia pavojus, kad išeivija gali atitrūkti nuo tautos kamieno, jo kuriama gyvenimo būdo ir tapti kultūriškai svetima tautos kamienui. Todėl siektina gilinti ryšius su lietuviškumo šaknimis — kamieniu, atskiriant politiką nuo lietuviškumo ir kiek galint santykiuoti su Lietuva".

Atrodytų — blaivu ir perspektyvu. Užsimenama netgi apie būtinumą pažinti Lietuvos "gyvenimo būdą", bet tuojau racionalus grūdas dingsta miglotuose išvedžiojimuose apie "lietuviškumą", net žadama jį atskirti nuo politikos. Išstisus du dešimtmečius

tuo užsiiminėjo visas buržuazinės Lietuvos valstybinis ir propagandinis aparatas su "tautos vadu" prieky ir nieko iš to neišėjo. "Lietuviškumo" skelbėjai nugarmėjo į nebūtį taip ir nesuvokę klaidos: nebūna žmonių "apskritai", nėra ir "lietuviškumo", "rusiškumo", ar "angliškumo" substancijos. Yra konkretūs žmonės, yra konkretūs lietuviai ir kiti. Todėl ir menas, ir kultūra — konkrečios sąvokos, atspindinčios laikmetį ir jo politiką. Nepolitinio, apolitiško meno ir kultūros nebuvo ir nėra (jeigu, žinoma, kalbama apie tikrą meną ir tikrą kultūrą). Nesileisime toliau į kultūrfilosofinius svarstymus, tikrai paklauskime: nejaugi dokumento autoriai tikisi, kad Lietuvos kultūros, meno veikėjai važinėsi užatlantę tautiečių "lietuviškumo" žadinti ir palaikyti kažkokiu būdu persirengę, palikę namuose savo politikškumą ir idėjiškumą... Taip pat niekas neprievertauja ir "smegenų neplauna" išeivijos žmonėms atvykstantiems į Lietuvą. Jeigu toks bendravimas vyksta, tai jis vyksta ne kažkokiu mistiniu "lietuviškumo" pagrindu, ne atsisakant savo įsitikinimų, bet remiantis konkrečiais dalykais, politine realybe. Šiuo atveju, matyt, reikėtų kalbėti apie Helsinkio procesą, jo dvasią, dokumentaliai įteisinsią Rytų-Vakarų kontaktus daugelyje gyvenimo sričių. Būtent politinis geranoriškumas — pirmiausia socialistinių valstybių — smarkiai pastūmėjo kultūrinius mainus. Tik šitokiam kontekste būtina matyti ir išeivijos ryšių su Lietuva perspektyvą. Tik šitai.

Pranas K.

Kėdainių rajono "Rytų aušros" kolūčio pirmininkas, Socialistinio Darbo Didvyris Henrikas Kretavičius.

PRAĖJO TYLOMIS...

Išeivijos meno, kultūros veikėjų gyvenimas nėra dėkingas. Net žinomesni kultūros atstovai priversti savo ir šeimos egzistavimą užtikrinti pašaliniu verslu...

Panašaus likimo susilaukė ir jaunas Čikagos bibliotekininkas Raimundas Marius Lapas, visą dešimtmetį paskyręs lietuvių išeivijos Amerikoje kino istorijai. Raimundas Lapas medžiagą knygai rinko ir Lietuvoje, jos archyvuose. Į jauno entuziasto prašymus atsiliepė ir kai kurie išeivijos kultūros veikėjai, leidę naudotis archyvine medžiaga, rinko aukas studijai išleisti. Raimundas Lapas iš savo kišenės paklojo keliolika tūkstančių dolerių, kad knyga „Ten, ekrane sužibus“ išvystų dienos šviesą. Ji išleista Čikagoje 800 egzempliorių tiražu. Knygoje sutelkta įdomių žinių apie bandymus kurti lietuvišką kiną Amerikoje, apie lietuvių įnašą į Jungtinių Amerikos Valstijų kino raidą.

Knyga gerai įvertinta Lietuvoje. „Literatūra ir menas“ rašė apie knygą ir du kartus perspausdino ištraukų. Savaitraščio vyriausiojo redaktoriaus pavaduotojas, rašytojas Algimantas Bučys taip atsiliepia apie Raimundo Lapo knygą: „Autentiškumo siekimas Raimundo Lapo monografijoje gerai de- Vilnis, 1986 m. gruodžio 25 d.

ra su moksliskumo principais, pateikiant istorinę medžiagą, tuo įdomesnę, kad visos istorinės citatos iš įvairiausių straipsnių bei dokumentų paliktos originalia forma... Vertingas monografijos bruožas dar ir tas, kad Raimundas Lapas vengia savaip interpretuoti, švelninti ar sureikšminti amerikiečių ar prancūzų kino kritikų atsiliepimus apie lietuvių kinematografininkus — jis tiesiog ištiesai pateikia straipsnių, recenzijų, interviu fotokopijas“.

Atsiliepimų yra ir daugiau — jie šilti, suteikia jaunam lietuviško kino tyrinėtojiui pasitikėjimo ir svorio jo darbui.

Siame fone tikru disonansu nuskaubė Raimundo Lapo laiškas kanadiškiuose „Tėviškės žiburiuose“, iš kurio sužinome, kad jo knygos „sutiktuvėse“ pavyko išplatinti vos 50 egzempliorių. Autorius kreipiasi į tautiečius, prašydamas padengti knygos leidimo išlaidas, kurios prarijo praktiškai visas jo santaupas.

Atrodytų keista: Lietuva ištiesia draugišką ranką gabiam išeivijos kultūrininkui, o pati išeivija jo lyg ir nepastebi. Visuomenė ir organizacijos čia tylomis praėjo pro Raimundą Lapą ir jo knygą.

J. Beržinis

KAD DANGUS VISADA BŪTŲ GIEDRAS

Vilniaus skverelyje, ties kuriuo prasideda Raudonosios Armijos prospektas, iškilo dekoratyvinė skulptūra "Lakštingala". Visi, kam yra tekę skaityti šio pavadinimo Petro Cvirkos karo metų apsakymą, iš karto atpažins trylikametį berniuką — ištikimą partizanų pagalbininką... Rodos, štai, virpėdamas ir skrosdamas orą, tuoj tuoj pasigirs paukščio balsas, kuriuo mažasis Tėvynės gynėjas pranešdavo liaudies keršytojams žinias apie hitlerininkų pasirodymą.

Lapkričio 4 dieną dekoratyvinė skulptūra "Lakštingala", kurią sukūrė skulptorius R. Daugintis ir architektas V. Balčiūnas, buvo iškilmingai atidengta.

Atidengiant "Lakštingalos" skulptūrą dalyvavo Lietuvos KP Centro Komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas Srenčys, respublikos kultūros ministras J. Bielinis, Vilniaus miesto vykdomojo komiteto pirmininkas A. Vileikis, LKP Vilniaus miesto komiteto sekretorė G. Saltenienė, kiti atsakingi partiniai, tarybiniai ir komjaunimo darbuotojai, rašytojai, Didžiojo Tėvynės karo ir partizaninio judėjimo veteranai, pedagogai, moksleiviai.

Lietuvos TSR savanoriškos knygos bičiulių draugijos pirmininkas

J. Nekrošius papasakojo šios dekoratyvinės skulptūros istoriją. Prieš keletą metų draugija kartu su "Lietuvos pionieriaus" redakcija buvo pakvietusi jaunuosius skaitytojus išrinkti mylimiausią vaikų literatūros herojų, kuriam reikėtų pastatyti paminklą. Ši įdomų konkursą ir laimėjo Petro Cvirkos apsakymo "Lakštingala" herojus.

Mitinge taip pat kalbėjo revoliucinio ir partizaninio judėjimo dalyvis S. Naujalis, Vilniaus trečiosios vidurinės mokyklos moksleivis Saša Noėvinas, Lietuvos TSR taikos gynimo komiteto pirmininkas, poetas V. Reimeris.

Plačiai nuaidi Petro Cvirkos "Lakštingalos" žodžiai, kurios skaito aktorė G. Urbonaitė. Perkerpama juostelė. Skulptūros papėdėje dedamos gėlės.

Iškilusi Tarptautiniais taikos metais, dekoratyvinė skulptūra "Lakštingala" kartų kartoms pasakos apie vaikų žygdarbius ir karo sužalotos vaikystės tragediją, ragins visus vienyti savo jėgas, bendrai siekti, kad niekada nebesikartotų karo baisumai, kad būtų išsaugotas giedras dangus virš planetos, kad Žemės vaikai visada turėtų saulėtą vaikystę.

ELTA

Puoselėją groži

Kompozitorius M. Novikas sukūrė nuotaikingą dainą apie žaliaskarę Ukmergę. Šiame mieste išties daug žaliojo rūbo. Daug visame rajone: 33,116 hektarų valstybinių miškų, kone 7,800 hektarai — kolūkiuose. Kaime daug gojelių, medžių grupių. Ypač gražia saugomi laukų želdiniai Lyduokių S. Nėries, "Pergalės" kolūkiuose.

Tvarkoma ir prižiūrima 13 gamtos draustinių, iš kurių du neseniai įsteigti, 30 gamtos

paminklų (iš jų — 8 parkai).

Ukmergėčiai aktyviai propaguoja gyvūnijos apsaugos ir naudojimo įstatymą, rūpinasi, kad jis nebūtų pažeidinėjamas. Už šią veiklą, ekologinį gyventojų švietimą, gamtos bičiulių gretų gausinimą (ju dabar yra daugiau kaip 12,000), Lietuvos gamtos apsaugos draugijos respublikinė taryba rajono skyriui pripažino primąją vietą ir įteikė pereinamąją raudonąją vėliavą.

Žemgalos lygumose

Per Auštaitijos kalvas ir miškus, pro Panevėžį ir Šiaulius plati autostrada veda į pačiame šiauriniame Lietuvos pakraštyje isikūrusį Joniškio miestą. Jau nuo meškuičių gyvenvietės pakelėse tai vienur, tai kitur keleivį pasitinka ir palydi malūnai, šių kraštų praeities liudininkai, kadaise neskubriai mojavę savo sparnais. Šiandien jau ir malūnininkai kiti, ir malūnai nebe tie. Jie — didžiuliai malimo fabrikai — iš toli matyti ir įvažiuojant į Joniškį.

Neturi šis Šiaurės Lietuvos lygumų miestas nei sriaunių upių, nei didesnių kalvų, neišliko iki mūsų dienų ir ypatingų istorijos ar architektūros paminklų, nors žmonių čia gyventa ir labai seniai. Archeologiniai tyrinėjimai išaiškino, kad prie pat miesto, Vilkaušio ir Sidabros upelių santakoje, XII amžiuje stovėjusi pilis. Ji buvusi svarbus atramos punktas kovojant prieš Kalavijuočių antpuolius. Manoma, kad ta pilis turėjusi įtakos ir paties miestelio atsiradimui...

Daugelis senbuvų gerai prisimena, kad buržuazijos valdymo metais Joniškis buvo nedidelis miestas, jo pramonę sudarė kuklus malūnėlis, pieno perdirbimo įmonėlė. Šiandieninis Joniškis — vienas gerai išvystytų Tarybų Lietuvos rajonų centrų, sparčiai augantis netoli kaimyninės Latvijos sienos.

Pastaraisiais metais ypač išsiplėtė vienas stambiausių Lietuvoje Joniškio grūdų produktų kombinatas. Jo didžiuliuose cechuose, kurie aprūpinti moderniais įrenginiais, ilgą kelią sruvena grūdai, kol palaipsniui virsta miltai. O žmoniai tepamatys tik vienur kitur — daug kas gamyboje automatizuota. Dabartiniai senosios malūnininkų kartos palikuonys per metus sumala daugiau kaip 30 tūkstančių tonų pirmos rūšies miltų, pagamina beveik 100 tūkstančių tonų kombinuotųjų pašarų. Grūdai į įmonę atvežami ne tik iš visos Lietuvos — ji atsiejama ir Ukraina, Uzbekija, Kazachija.

Toli atsidūrę tautiečiai ne visuomet pajėgia įsivaizduoti tas permainas, kurios įvyko jų gimtinėje. Antai, lankantis grūdų produktų kombinate, darbininkai kaip anekdotą papasakojo, jog buvęs Žagarės malūno savininkas iš Kanados paršęs laišką, kuriam klausęs ar nereikia naujų motorų. Matyt, jis gyvenimą vis dar Lietuvoje įsivaizduoja taip, tarsi tebutų trisdešimtieji metai, kada Joniškio malūnai malė pelną kudžinskams, pinskiams, naruns-

Rajono gyventojai mėgsta ir gėles. Dešimtys sodybų pripažintos respublikos prizininkėmis. Jų savininkai apdovanoti diplomais, prie namų pritvirtintos dekoratyvinės lentos.

Ukmergėje estetiniu grožiu, tvarkingumu išsiskiria Filipavičių, Stankevičių, "Lenino keliu" kolūkyje — Skominų sodybos. Rajono vykdomojo komiteto tvarkingiausios komisija vienu gražiausių pripažino Balelių tarybinio ūkio gyventojų Elegijos ir Romo Budrevičių gyvenamąjį namą ir jo aplinką.

Rūpestingieji, pavyzdgingieji skatina ir aplinkinius puoselėti grožį.

P. Sleikus

kams...

Joniškio apylinkės kitados garsėjo dvarais ir "pavyzdiniais" stambių ūkininkų kiemais, kuriuose nuo aušros iki sutemų liejo prakaitą samdiniai.

Šiandien toli už rajono ribų žinomi Bariūnų, Depalių, "Pergalės" kolūkių laimėjimai. Dabar rajone yra dvigubai daugiau traktorių negu kadaise jų turėjo visa buržuazinė Lietuva, o javų derliai taip pat daugiau kaip dvigubai pralenkia anuometinius. Visa pasiekta atkakliu žemdirbių darbu, naujomis kolektyvinio ūkininkavimo sąlygomis.

Šio krašto artojų charakteriui apibūdinti labai tiks iš čia kilusio rašytojo J. Grušo žodžiai, kad lygumose gyvena darbštūs duonos augintojai, "nuo amžių sunkaus darbo užgrūdinti, nors neįpratę žemę dirbti įsirėžę ir daug prakaito į ją įlieti..."

1a

Alytuje atidaryta vaikų dailės mokykla. Daugiau kaip pusantro šimto moksleivių vakarais čia mokosi tapybos, skulptūros, keramikos, meno istorijos ir kitų disciplinų.

Piešimo pamoka.

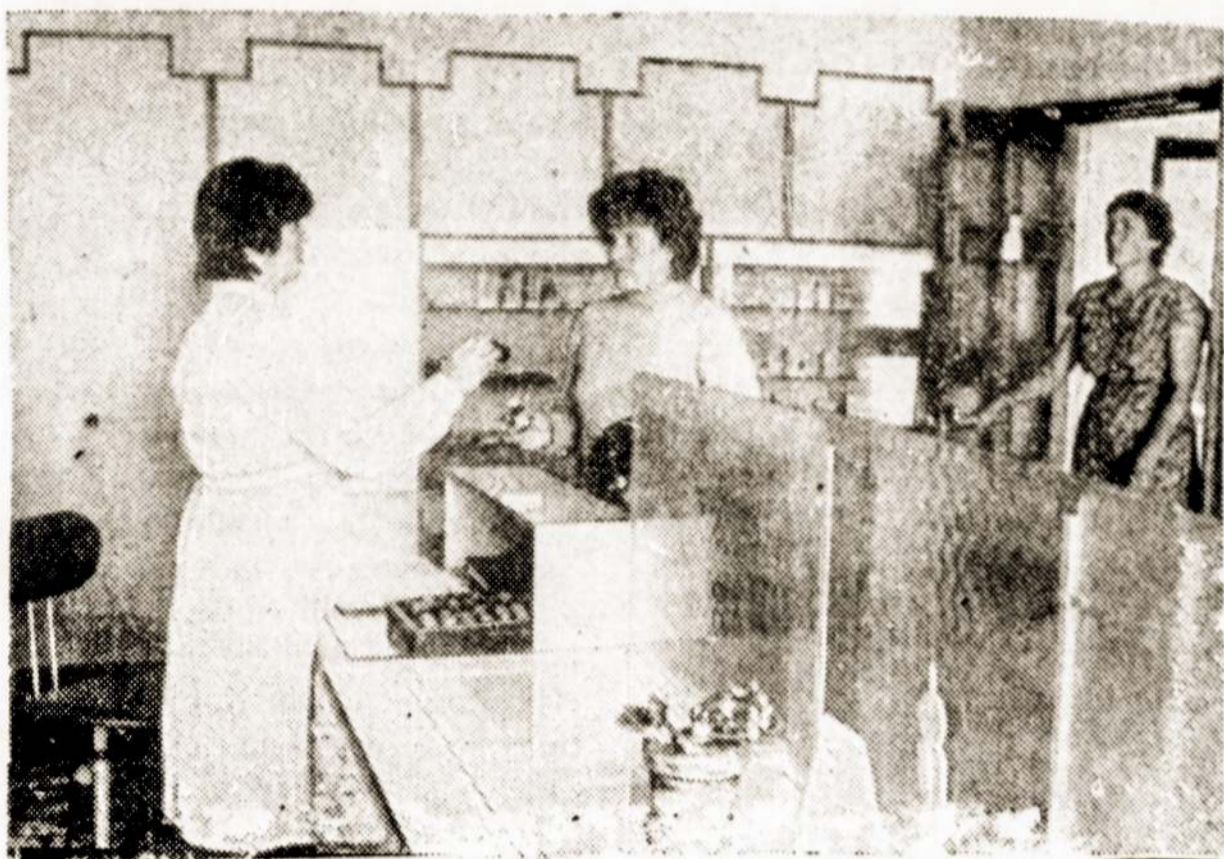
● Kasmet Kauno miesto gyventojų padaugėja 6—7 tūkstančiais. Laukiama, kad 2000 metais miestas turės pusę milijono žmonių (dabar — 410 tūkst.), o jo teritorija padidės 2,3 kvadratinio kilometro ir iš viso sudarys 125 kvadratinis kilometrus.

● „AR GYVENSIME 300 METŲ“ — šitokia tema paskaitą Lietuvos „Žinijos“ draugijos centriname lektoriume perskaitė iš Maskvos atvykęs biologijos mokslų kandidatas S. Arakelianas. Tai pirmoji paskaita iš ciklo „SVEIKATA MŪSŲ RANKOSE“. Įdomios ir būsimos paskaitos — „Gyvenimas be vaistų“, „Legendos ir tiesa apie hipnozę“, „Nugalėti save“ ir kitos.

● 1986 m. sausio 1 d. Lietuvoje buvo 3 milijonai 603 tūkst. gyventojų. Per devynis mėnesius jų padaugėjo 28 tūkstančiais ir šių metų spalio 1 d. sudarė 3 milijonus 631 tūkstantį.

● Lietuvoje bendrojo lavinimo dieninėse mokyklose mokosi 536 tūkst. moksleivių, specialiose vidurinėse — 60 tūkst. Aukštosiame mokyklose studijuoja 65 tūkst. studentų. Dar 30,4 tūkst. žmonių mokosi profesinėse technikos mokyklose.

Vilniaus, 1986 m. gruodžio 25 d.

Nemunėlio Radviliškio medikai gavo naują pastatą. Į jį persikėlė poliklinika ir vaistinė.

Naujoje vaistinėje.

V. Usinavičiaus nuotrauka

AKMENŲ MUZIEJUS GIRIONYSE

Lietuvos miškų ūkio mokslinio tyrimo instituto darbuotoja Laima Skuodienė, grįžusi iš tarnybinės komandiruotės į Bulgariją, instituto direktoriui Mečislavui Vaičiui parvežė keletą akmenėlių. Dėl to institute niekas nenustebo — kur bevažiutuotų jo darbuotojai, stengiasi parvežti akmenį arba uolienos nuolaužą direktoriaus kolekcijai...

Dabar Lietuvos TSR nusipelnusio mokslo veikėjo, žemės ūkio mokslų daktaro Mečislavo Vaičio kolekcijoje — daugiau kaip tūkstantis akmenų ir mineralų. Kiekvienas jų atgabentas vis iš kitur, turi savą istoriją.

Pirmieji kolekcijos eksponatai — iš Kaukazo.

Prieš tris dešimtmečius Mečislavas Vaičys, tada dar jaunas mokslininkas, tyrinėjo Kaukazo kalnų miško dirvožemius. Jis buvo girdėjęs apie profesoriaus Viktoro Ruokio aistrą rinkti riedulius, matęs jo kolekcijas. Todėl įdomesnes uolienų nuolaužas, vieną kitą akmenį išsimesdavo į kuprinę. Tada dar nežinojo, kad pats taps aistringam akmenų kolekcionieriumi — visam gyvenimui.

Po to buvo dar daug kelionių — į Estiją, Uralą, Krymą ir kitur. Profesorius lankėsi Jugoslavijoje, Vokietijos Federatyvinėje Respublikoje, Čekoslovakijoje, Lenkijoje, Egipte... Ir iš visur parsiveždavo akmenų, mineralų, dirvožemio pavyzdžių. Nemažai eksponatų iš artimų ir tolimų kelionių parvežė jo draugai ir bendradarbiai.

Taip kolekcijoje atsirado iš Uralo atvežti brangakmeniai ir juvelyriniai daiktai, lazuritas ir rondonitas. Lazurta labai vertina Rytų tautos, senovės egiptiečiai jį vadindavo "dangaus akmeniu". Iš šviesiai raudono, rausvai pilko, vyšninės, avietinės ir kitokių spalvų rondonito nagingi uraliečiai kuria įstabias akmens skulptūras.

Kolekcijoje priderama vieta užėmė marmuro, labradorito, kitokių akmenų pavyzdžiai, rieduliai iš Adrijos ir Viduržemio jūrų pakrančių.

Tačiau svarbiausia kolekcijos dalis — Lietuvos lygumų ir kalbų akmenys. Tirdamas Nemuno krašto miškų dirvožemius, profesorius Mečislavas Vaičys skersai išilgai išvažinėjo respubliką, surinko unikalų jos riedulių, mineralų ir dirvožemio pavyzdžių rinkinį, padedantį giliau pažinti ir suprasti Lietuvos geologinę praeitį.

Akmenų, atvežtų iš tėviškės — Vilnia, 1986 m. gruodžio 25 d.

Tartokų kaimo netoli Ignalinos — rinkinį profesorius pavadino "Iš tėviškės morenos". Labai įdomūs belemnitai — Kreidos periode gyvenusių gyvūnų suakmenėjusios liekanos. Jų daugiausia randama Pietų Lietuvoje, liaudis juos vadina "velnio pirštais", "Perkūno kulkomis" ir kt. Kolekcijoje yra amonitų, suakmenėjusių auksaspalvių moliuskų, rastų Papilėje, akmenų ir Rizgonių, Šumsko, Skuodo, Mažeikių, Vievio ir kitur.

Profesorius Mečislavas Vaičys prie savo kolekcijos.

Profesorius Mečislavas Vaičys aplankė garsiusius Maskvos, Leningrado, Charkovo mineralogijos muziejus, susipažino su tokio profilio muziejais kituose miestuose. Ši patirtis pravers, kuriant akmenų muziejų Girionyse, gražioje miškininkų gyvenvietėje prie Kauno marių.

Profesorius Mečislavo Vaičio kolekcija taps prieinama visuomenei.

Zenonas Mikalauskas

LAIŠKAI - PARAMA

Čia prisiunčiu čekį vertės 65 dolerių — \$15 už prenumeratą ir \$50 auka laikraščio fondui.

Linkiu visam "Vilnies" kolektyvui sveikatos ir gero pasisekimo darbuotis už taiką pasaulyje.

Su pagarba,

Konstancija Thomas
Johnson City, N.Y.

Gerbiama administracija, prisiunčiu už "Vilnies" prenumeratą

Kultūrietės ima pertrauką nuo susirinkimų

Amerikos Lietuvių Moterų Kultūros draugijos narių susirinkimas įvyko gruodžio 16 d. "Vilnies" salėje. Prieš pradėdant susirinkimą buvo draugiškas pasivaišinimas. Jo paruošimui pasidarbavo A. Vaitkienė, A. Pauliukienė ir V. Povilonienė. Pastaroji atnešė iškepusi didelį tortą. Po vaišių buvo dovanėlių pasidalijimas.

Pirmą valandą draugijos pirmininkė A. Vaitkienė atidarė susirinkimą ir vedė tvarką. Sekretorė perskaitė prasto susirinkimo tarimus, kurie buvo priimti.

Valdyba išdavė išsamų raportą iš savo veiklos, pažymėdama, kad rūpinasi draugijos reikalais.

Sekretorė J. Marazienė pranešė, kad gavusi laišką nuo drg. A. Dočkienės ir jame \$10, kurie skirti draugijai kaip dovana.

Isabelle Matus raportavo, kad jos mamytė Eva Sankus pergyveno sėkmingą akies operaciją, bet kol kas dar negalėjusi dalyvauti šiame susirinkime. P. Malinauskienė pranešė, kad A. Jakienė nesveikuoianti.

EVA SANKUS PERGYVENO AKIES OPERACIJĄ

Veiklioji kultūrietė Eva Sankus pergyveno sėkmingą akies operaciją ir jau randasi namuose. Reikia tikėti, kad greitai laiku mes ją vėl matysime mūsų sveigoje. Bent to linkiu iš tikros širdies.

Būk sveika ir veikli, miela Ievute!

Vilnietė

ir auką \$35. Iš viso 50 dolerių.

A. Švegzda
Miami, Fla.

Likvidavome LLD 45 kp. Siunčiame paskutinę laikraščio finansinę paramą \$252.66.

Su širdingiausiais linkėjimais sėkmės.

Išdininkas Paul Alekna
St. Petersburg, Fla.

Gerbiame, čia rasite čekį \$20 kaip auką laikraščio "Vilniai"; tai yra \$10 nuo Steve Yurevich ir \$10 nuo manęs.

Sveikiname laikraščio darbuotojus su Naujais metais, linkime geriausios sveikatos ir visokeriopos sėkmės jūsų darbuose.

Natalė Iešmantienė
Lauderdale Lakes, Fla.

Katherinos Petrikenės sūnus praneša laišku, kad jo motina sulaukusi jau 93 metų. Kaip tokią, turėjo ją apgyvendinti netoli nuo namų Eden Park Nursing Home, kur jai bus geresnė priežiūra. Motinos prašymu Arthur atsiuntė laikraščio \$50 — už motinos prenumeratą \$15, už prenumeratą į Lietuvą \$20 ir \$15 auka laikraščio fondui.

Laiške praneša, kad K. Petrikenės adresas laiškam siųsti tebėra tas pats. Kas antra diena jis jai laiškus ir spaudą nuneš į slaugimo namus.

Walteris Dorinas praneša, jog jam teko sužinoti, kad Sun City, Calif., mirė Stasys Gavėčius, kilęs iš Žemaitijos; buvo vedęs su buvusia Černauskiene.

Gauta į draugiją nauja narė, tai drg. V. Povilonienė. Palinkėta jai sėkmės; narės jai gražiai ir garsiai paplojo.

Aptartas laikraščio "Vilnies" vajeaus klausimas. Vajininke išrinkta J. Marazienė. Ji informuota pasitarti su administracija, kodėl neskelbiamos vajeaus pasekmės.

1987 metams palikta buvusi valdyba, būtent: pirm. A. Vaitkienė, sekr. J. Marazienė, fin. sekr. Is. Peters, izdininke Eva Sankus.

Atžymėti gimtadieniai šių narių: P. Malinauskienės (kuri įteikė draugijai \$5 dovaną), M. Vasiliauskienės, E. Deofus, V. Jankel, E. Drobus, M. DeVos. Joms palinkėta ilgo, sveiko ir darbingo amžiaus ir sugiedota Ilgiausių metų.

Kadangi žiemos laiku oras būna ne tik šaltas, o kartais net daug sniego iškrenta ir transportacija nepalanki, tad nutarta porą mėnesių neturėti susirinkimų. Kitas draugijos susirinkimas įvyks kovo 17 d. 12 valandą. Sekr. J. M-nė

E. JOKUSKA IŠVYKO Į BRAZILIJĄ

Ne vienam pažangiečiui žinomas Edvardas Jokuska šiomis dienomis lėktuvu išvyko į Braziliją pasitikti Naujosios metų su ten gyvenančia dukra ir seserimis bei jų šeimomis. Ta proga pasimatys su jaunystės draugais, kurių San Paulo mieste dar nemaža tebėra.

Edvardas iš Lietuvos į Braziliją emigravo 14 metų amžiaus. Daugiau kaip 20 metų gyveno triukšmingame San Paulo didmiestyje. Dabar, peržengusiam 70 metų amžiaus nostalgija neduoda ramybės, ypač prisiminus jaunystės dienas, nežiūrint kad ir buvo sunkios.

ALFONSAS PATECKAS PERGYVENO SĖKMINGĄ OPERACIJĄ

Teko nugirsti, kad gruodžio 8 dieną drg. Alfonsas Pateckas Holy Cross ligoninėje pergyveno rimtą, bet sėkmingą operaciją. Kiek žinoma, tai iki skaitysite šią žinią, greičiausia jis jau bus grįžęs iš ligoninės.

Linkime mielam Alfonsui greito ir visiško susveikimo. Kiek žinoma, jo brolis Jonas ir pastarojo duktė Linda rūpinasi ligoniu ir pastoviai jį lanko. V-tė

KULTŪRIETĖS PASIMOKEJO IR PARĖMĖ "VILNĮ"

Gruodžio 16 dieną įvykusiam ALMK draugijos susirinkime drg. A. Pauliukienė įteikė \$20 ir pasakė, kad \$10 tai mokestis už žiemos švenčių progą sveikinimą, o kiti \$10 tai parama "Vilniai"; drg. Stella Chapas pasimokėjo už laikraštį ir įteikė \$5 paramos; drg. A. Copin užmokėjo už laikraščio prenumeratą ir įteikė \$3 paramos; drg. P. Malinauskienė atnaujino laikraščio prenumeratą ir įteikė \$10 už sveikinimą — iš viso \$27. Per visas suminčtas drauges laikraščio bus įteikta \$89.

Nuoširdus joms dėkui už paramą laikraščio. Vajininke

PRISIMINUS JUOŽĄ IR MARYTĘ DEMENCIUS

Šių metų gruodžio 8 d. sukako 10 metų, kai 1976 m. gruodžio 8 d. negailėstinga mirtis sustabdė Juozo Demencio jautriosios širdies plakimą. Velionis Juozas sunkiose "Vilnies" gyvenimo dienose buvo administratorium ir savo darbu daug prisidėjo, kad "Vilnis" iš savaitraščio virstų dienraščiu. Lūkui bėgant jis iš tų pareigų pasitraukė, bet pasiliko ištikimas draugas ir rėmėjas. 1953 metais persikėlė gyventi į Kaliforniją, bet ir ten gyvendamas rėmė "Vilnį" ir dirbo organizacijose. Jam mirus, jo žmona Marytė kiek tik galėdama rėmė "Vilnies" reikalus. Ji jau sirgdama prisiuntė "Vilniai" stambią sumą ir priminė, kad nenorėtų būti užmiršta ir nors retkarčiais jiedu būtų prisiminti spaudoje, kurią jiedu ne tik žodžiu, bet ir darbu rėmė ir troško, kad ilgiau gyvuotų.

Marytė Dementienė mirė 1979 metais birželio 25 d., sulaukusi 90 metų amžiaus. Ji nuo jaunų

dienų pažinusi našlaitės dalį, todėl aukštai vertino darbo žmonių kovas už šviesesnį ir pilnesnį gyvenimą.

Demencių jau nėra mūsų tarpe, bet gražūs jų darbai ir siekiai pasiliko juos pažinusių neužmiršti. Jų kilnus atminimas pasiliks aukštai vertinamas ir gerbiamas. Lai jiems būna amžina ramybė.

Vilnietė

J. BALČAITIS LIGONINĖJE

Teko aplankyti drg. J. Balčaitį Holy Cross ligoninėje, kamb. 507. Po trumpo pasikalbėjimo sužinojau, kad rugpiūčio mėnesį jis atžymės 95-ąjį gimtadienį.

Abu Balčaičiai nesveikuoja. Jie yra pažangių organizacijų nariai ir laikraščio "Vilnis" ne tik skaitytojai, bet ir rėmėjai. J. Balčaitis sakė, jog nemanąs ligoninėje ilgai būti, nes tik tikrinąs sveikatą. Kai kalbėjau su juo, jau buvo penkias dienas išbuvęs ligoninėje.

Linkiu sėkmingai sutvirtėti po sveikatos patikrinimo. J. P.

LAIMINGŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ

Žiemos švenčių proga sveikinu "Vilnies" kolektyvą, taipgi savo draugus bei pažįstamus. Visiems linkiu geriausios sveikatos, ryžto.

Laikraštį "Vilnį" skaitau nuo pirmo jo numerio. Noriu, kad "Vilnis" gyvuotų kuo ilgiau. Siunčiu čia jai \$15 paramos.

S. J. GARAD
New Port Richey, Fla.

SVEIKINAME SU NAUJAIŠ METAIS

Visus choro rėmėjus, draugus bei pažįstamus. Linkime geros sveikatos, laimės, sėkmės, daug džiaugsmo, saulėtų dienų.

"DAINŲ MYLĖTOJŲ" CHORO
VALDYBA ir NARIAI
St. Petersburg, Fla.

SU NAUJAIŠ METAIS

Sveikiname "Vilnies" kolektyvą, gimines, draugus, pažįstamus Tarybų Lietuvoje ir šioje šalyje. Linkime visiems geros sveikatos, ryžto, energijos, daug laimės ir Taikos pasaulyje.

ALDONA ir PAUL ALEKNOS
Seminole, Fla.

LINKSMŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METU VISIEMS PAŽĪSTAMIEMS IR DRAUGAMS

Mr. & Mrs. P. J. Ridikas

Marquette Park 2424 W. 69th Street. Tel. 974-4410.
Arba Tel. 927-1911.

ŠTAI KAS VEIKIAMA "VILNIES" PASTOGEJE

Lapkričio 29 d. įvyko "Vilnies" bendrovės direktorių tarybos posėdis. Posėdį atidarė direktijos sekretorė J. Marazienė, nes pirmininkė neatsilankė. Tvarkos vedėja išrinkta Ann Krisiken.

Administratorius J. Urbikas raportavo, kad rūpinasi apdraudos reikalais. Nežiūrint, kad šiuo laiku apdraudos bendrovių kainos neribotai aukštos, bet vis tiek dar nelengva jų gauti, kad apdraustų. Taipgi aiškino, kad pastato šildymo aparatas jau galutinai sutvarkytas.

Redakcijos raporte J. Marazienė pažymėjo, kad viskas eina tvarkingai, nors kartais kai kurie skelbimai suvėluojami, bet tas vyksta ne iš neapdairumo, bet dėl nesusipėjimo surinkti raštų. Stengiamasi šią kliūtį įveikti.

Sekantis posėdis bus gruodžio 27 d. 1 val. popiet. Reikia tikėtis, kad šiame posėdyje visi direktoriai atsilankys ir nuodugniai aptars vajeaus eigos klausimą ir kitus svarbius reikalus. Sekr. J. M-nė

NUOTAIKINGAI PRALEI- DOME LAIKĄ

Sekmadienį, gruodžio 7 d., besidairydami po Marquette Parką, nutarėme apsilankyti į South West Regional Center, 6117 So. Kedzie Ave. Nuvykę radome namažą būrelį lietuvių. Ši įstaiga yra dėl senesnjo amžiaus žmonių susirinkimų. Be to, čia vyksta įvairūs žaidimai. Kuriems mūgsta šokti groja muzika ir jie gali pasišokti. Taipgi galima prieinama kaina užsisakyti įvairaus maisto. Trumpai pasakius, puiki vieta senesnjo amžiaus žmonėms naudingai praleisti laiką ir užmegzti pažintį.

Gruodžio 10 d. net Chicagos miesto meras H. Washington buvo atsilankęs patikrinti kaip užlaima senų žmonių susitikimų įstaiga. Gaila, kad negalėjau dalyvauti ir sužinoti jo vizito tikslą.

Kadangi pastaruoju laiku mažai vyksta mūsų sueigų, tai reikia pasakyti, kad čia galima įdomiai ir nuotaikingai praleisti laisvą laiką, jei jo randasi.

A. Vaitkienė

LINKĖJIMAI "VILNIES" DARBUOTOJAMS

Visiems "Vilnies" darbuotojams linkiu linksmy žiemos švenčių ir Naujų metų, kad ir 1987 metais nenuleistumėte rankų kilnioje kovoje už taiką pasaulyje, socialinę pažangą ir demokratiją.

WALTERIS DORINAS

LINKSMŲ SV. KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ

Sveikiname visus draugus "Vilnies" skaitytojus čia Amerikoje ir Lietuvoje. Linkime visiems geros sveikatos, ilgo gyvenimo ir džiaugsmo.

LOUIS DE SCHAAF
NELLIE DE SCHAAF

ŽIEMOS ŠVENČIŲ PROGA

SVEIKINAME GIMINES, DRAUGUS IR PAŽĪSTAMUS, "VILNIES" PERSONALĄ, RĖMĖJUS, SKAITYTOJUS AMERIKOJE IR T. LIETUVOJE. VISIEMS LINKIME LAIMĖS, SĖKMĖS IR BŪTI SVEIKIEMS.

JOSEPHINE ir KAZIMIERAS SESEVICIAI
3343 So. Lowe Ave., Chicago, Ill. 60616

LINKSMŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ, LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ!

VISIEMS GIMINEMS BEI DRAUGAMS
AMERIKOJE IR LIETUVOJE.

John Feiza

Vilnis, 1986 m. gruodžio 25 d.

Mirę lietuviai

— Lapkričio 26 d. mirę Stanley Gimbut, 72 m. a. Gimę Chicagoje. Liūdi sesuo, brolis ir kiti giminės. Palaidotas lapkričio 29 d. Kazimierinėse kapinėse.

— Lapkričio 27 d. mirę Vytautas V. Kilikevičius, 44 m. a. Gimę Lietuvoje, Vilkaviškyje. JAV-se išgyveno 36 metus. Liūdi žmona, trys sūnūs, motina, sesuo ir kiti giminės. Palaidotas lapkričio 29 dieną Woodmere kapinėse, Detroit, Mich.

— Lapkričio 28 d. mirę Stella Curves, 91 m. a. Gimę Lietuvoje. JAV išgyveno 76 m. Liūdi dvi dukros ir jų šeimos bei kiti giminės. Palaidota gruodžio 1 d. Kazimierinėse kapinėse.

— Lapkričio 29 d. mirę Stasys Kiela, 75 m. a. Gimę Lietuvoje. Vadoklių apylinkėje, Alenčių kaime. JAV-se išgyveno 27 metus. Liūdi duktė ir jos šeima; Lietuvo-

je trys broliai, sesuo ir jų šeimos. Palaidotas gruodžio 3 d. Lietuvių Tautinėse kapinėse.

— Gruodžio 1 d. mirę Jonas Vedešys, 82 m. a. Į JAV atvyko po Antrojo Pasaulinio karo. Liūdi sūnus ir jo šeima, brolis; Lietuvoje dvi seserys, brolis ir jų šeimos. Palaidotas gruodžio 4 d. Kazimierinėse kapinėse.

— Gruodžio 1 d. mirę Julija Gasiūnienė-Tendzegolskytė, sulaukusi senatvės. Gimę Lietuvoje. JAV-se išgyveno 37 metus. Liūdi sūnus, dvi dukros, viena iš jų Australijoje. Palaidota gruodžio 4 dieną Kazimierinėse kapinėse.

— Gruodžio 1 d. mirę Raminta Roma Prapuolenienė - Izolaitytė, 43 m. a. Gimę Lietuvoje. Liūdi du sūnūs, motina, sesuo, brolis ir daug kitų gimičių. Palaidota gruodžio 5 d. Kazimierinėse kapinėse.

— Gruodžio 2 d. mirę Emilija Raziūnienė - Bočiulytė, sulaukusi senatvės. Gimę Lietuvoje. JAV-se išgyveno 37 metus. Liūdi duktė, sūnus ir jų šeimos. Lietuvoje liko brolis, sesuo ir jų šeimos. Palaidota gruodžio 5 d. Kazimierinėse kapinėse.

— Gruodžio 2 d. mirę Jonas Stumbrys, 44 m. a. Gimę Lietuvoje, Vilkaviškio rajone, Alvito apylinkėje, Žvangučių km. JAV-se išgyveno 8 metus. Amerikoje liūdi sesuo, Lietuvoje žmona, sūnus, dvi dukros, sesuo ir kiti giminės. Privačios laidotuvės įvyko gruodžio 5 dieną.

— Gruodžio 2 d. mirę Joseph Spaitis, sulaukęs pusės amžiaus. Liūdi duktė, du sūnūs, motina ir

kiti giminės. Laidotuvės privačios.

— Lapkričio 30 d. mirę Marie Mežis, 74 m. a. Gimę Lietuvoje, Tauragės rajone, Bernotų kaime. JAV-se išgyveno 37 metus. Liūdi duktė ir jos sūnus. Pašarvota gruodžio 8 d., palaidota gruodžio 9 dieną Lietuvių Tautinėse kapinėse.

— Gruodžio 20 dieną Holy Cross ligoninėje mirę Juozas Uselis, 70 metų amžiaus. Kilęs iš Lietuvos, Tauragės apsk., Švėkšnos par., Gailaičio km. JAV-se išgyveno 36 metus. Liūdi du sūnūs Jonas ir Veneris, dvi dukterys Hilda ir Elena su šeimomis ir kiti giminės; Lietuvoje — sesuo ir du broliai su šeimomis. Palaidotas gruodžio 22 dieną Kazimierinėse kapinėse.

ŽIEMOS ŠVENČIŲ PROGA

Sveikiname visus savo gimines, draugus ir pažįstamus čia Amerikoje ir Lietuvoje. Būkite sveik!

LINKIME LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ

JESSIE VESELY,

DENISE ir MITCH KOZEL ir sūnus DARRYL

Linksmų žiemos švenčių ir laimingų Naujųjų Metų!

☺ ☺ ☺

VISIEMS PASAULYJE LIETUVIAMS

American Travel Service Bureau

9727 S. Western Avenue, Chicago, Ill. 60643
Telefonai: 238-9787-88

Vežame pavienius keleivius ir ekskursijas į Europą, Pietų Ameriką, Afriką ir Pacifiko salas. Padedame sudaryti kelionių maršrutus lėktuvais ir laivais. Užsakome viešbučius ir duodame kelionių patarimus.

Organizuojame ekskursijas į Lietuvą ir padedame sutvarkyti kelionių reikalus giminėms iš Lietuvos atvykti į Ameriką.

ALEKSAS LAURAITIS - WALTER RASK-RASCAUSKAS

Valandos: Ofisas kasdien atdaras nuo 9 ryto iki 5 vak., o ketvirtad. 9 ryto iki 9 val. vak., šeštadienį 9 val. ryto iki 5 val. vak. Kitu laiku pagal susitarimą.

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ

☺ ☺

visiems pažįstamiems ir draugams!

Leonard Bukauskas ir sūnus Laidotuvių direktoriai

349 EAST 162nd STREET
South Holland, Illinois

Taipgi patalpiname šermetinis kambarius
Čikagoje ir jos priemiestuose.

Dėl prityrusio patarnavimo dieną ar naktį
šaukite telefonu 264-2228

Vilnis, 1986 m. gruodžio 25 d.

SVEIKINIMAS Žiemos švenčių proga

SVEIKINU SAVO MYLIMUS GIMINES LIETUVOJE, KANA-DOJE IR ŠIOJE ŠALYJE. TAIPGI SVEIKINU IDEJOS IR ASMENINIUS DRAUGUS IR LINKIU GEROS SVEIKATOS, DAUG SAULĖTŲ DIENŲ IR RYZTO JŲ SIEKIUOSE.

KAZIMIERA STUKIENE

7242 So. Francisco Ave., Chicago, Ill. 60629

Sveikinu su žiemos šventėmis ir Naujaisiais Metais

Visus gimines, draugus-drauges ir pažįstamus Amerikoje ir Lietuvoje.

Linkiu visiems sveikatos ir daug laimės.

ANTANINA BUTKIS

Linksmų žiemos švenčių ir laimingų Naujųjų Metų!

Sveikinu "Vilnies" personalą, visus gimines, draugus ir kaimynus, gimines Amerikoje ir Lietuvoje.

ANELE DOCKUS

Cicero, Ill.

PROGA ŽIEMOS ŠVENČIŲ IR NAUJŲJŲ METŲ

Sveikinu visus draugus, gimines ir pažįstamus šioje šalyje, Lietuvoje ir Latvijoje, taipgi "Vilnies" personalą.

Linkiu daug laimės 1987 metais.

ALBERTINA JAKIENE

Chicago, Ill. 60620

ŽIEMOS ŠVENČIŲ PROGA

SVEIKINU VISUS SAVO GIMINES, DRAUGUS, PAŽIŠTAMUS AMERIKOJE ir T. LIETUVOJE.

Visiems nuoširdžiai linkiu daug laimės 1987 metais. Lai viešpatauja pastovi taika pasaulyje!

ANNA JACOBS-JOKUBAUSKIENE

KETURIOLIKA METŲ BE V. ANDRULIO

Vincas Andrulis

Prisiminus pirmąjį "Vilnius" redaktorių ir vieną iš steigėjų Vincą Andrulį, tenka pasakyti, kad dirbant per tuos 14 metų be jo, jauti didelį trūkumą, jau nekalbant apie patį darbą prie laikraščio. Velionis Vincas kaip tai mokėjo ir galėjo

sukviesti būrius draugų prie bet kokio atsakingo darbo. Esant reikalui, jis nesigailėjo pabarti už nerangumą, jei jis tai įmatė, bet kartu sugebėjo paskatinti kiekvieną tęsti nebaigtą darbą pirmyn iki jis bus atliktas.

Kas svarbiausia, tai jis jautė ir kitus kvietė dirbti ne tik techniską darbą, bet ir organizacinį. Jo teorija buvo, kad laikraštis tik tada atsakys į būtinus klausimus, kai jis bus artimai susirišęs su organizacijų veikla. Jis rūpinosi, kad pažangių organizacijų veikla atspindėtų laikraštyje ir kad kiekvienas asmuo, dirbantis prie laikraščio, taipgi būtų veiklus organizacijose.

Šiandien ši kilni ir svarbi idėja ne pas mus visus suprantama ir puoselėjama; gaila! Tačiau galime džiaugtis, kad pati pagrindinė idėja aukštai vertinama ir kova už darbo žmonių gyvenimo pagerinimą, kad mūsų planetoje būtų įgyvendinta pastovi taika, rūpestingai tęsiama. Ypač vedama ke-

va be atvangos prieš branduolinio karo rengėjus.

Mintis tą skaudų įvykį — netekimą uolaus darbuotojo ir tikro Amerikos pažangių lietuvių vado Vinco Andrulio, kunį negailestingoji mirtis atskyrė iš mūsų 1979 metais gruodžio 10 d., norisi paprašyti jo buvusius mokinjus ir draugus suglausti pečius ir suvienytomis jėgomis dar tvirčiau ir rūpestingiau stoti į darbą, kad juo ilgiau išlaikius laikraštį "Vilnius" ir tas organizacijas, kurios glaudžiai dirba su "Vilniumi". Tai bus garbingiausias jo prisiminimas ir įvertinimas jo didelių darbų. Tegu Jis ilsisi savoje tėvynėje Tarybų Lietuvoje. Dzūkijoje, o mes tęskime jo nebaigtą darbą pirmyn!

Jo mokinė J. M.

V. WROBEL PERGYVENO RANKOJE OPERACIJĄ

Teko sušnekti su Virginia Wrobel, tai velionės Julijos Urmonienės dukra. Ji sakė, kad prieš kurį laiką buvo susilaužusi ranką ir pasirodė, kad lūžio vietoje kaulas gedo. Tad teko pergyventi operaciją ir pridėti kaulo gabaliuką.

Operacija pavykusi ir ligonė jau baigia susveikti. Jau grįžo į darbą.

Linkime mielai Virginia sėkmingo susveikimo. Kaip žinia, Virginia yra LDS 139 kuopos finan-

Pranas Budrionis

Lapkričio 7 d., sekmadienį 5 val. ryto mirė Pranas Budrionis, "Vilnius" judėjimo veikėjas, Laisvės bendradarbės Budrionienės vyras. Budrioniai anksčiau gyveno New Yorke.

Šią liūdną žinią pranešė Milerienė.

sų sekretorė. Taipgi "Vilnius" skaitytoja, ir šiame vajuje ji jau atnaujino laikraščio prenumeratą. Smagu, kad nenutolo nuo pažangaus judėjimo, nors abu tėveliai iškeliavo amžinam poilsiui. Jie savo laiką pavyzdingai ir daug dirbo pažangos labui. Vilnietė

Mirus Pete Gaidam ir Antaninai Staškienei

Reiškiamo gilią užuojautą jų artimiesiems, draugams bei pažįstamiems. Ir mes kartu su jumis liūdime.

W. DORINAS
B. GELGOTAS
San Diego, Calif.

MARLTON, N.J.

MIRUS WALTER CHAPLICK

Giliai užjaučiame žmoną Helen ir jos šeimą; taipgi visus gimines bei draugus ir apgailestaujame netekę mielo draugo.

"DAINOS MYLĖTOJŲ" CHORO
VALDYBA ir NARIAI
St. Petersburg, Fla.

MARLTON, N.J.

MIRUS WALTER CHEPLICK

Reiškiamo gilią užuojautą velionio žmonai Helen, dukroms: Helen Driadon ir jos vyrui Joseph, Catherine Quinn ir jos vyrui Edward, Helen Lawler ir jos vyrui Joseph bei jų šeimoms — velionio anūkams, kurių paliko dešimt.

(Anksčiau W. Cheplikas gyveno Gulfport, Fla., buvo aktyvus Senior Citizens klubo narys.)

ST. PETERSBURGO LITHUANIAN SENIOR
CITIZENS KLUBO VALDYBA ir NARIAI

Mirus Mike Martin

(U. Juodaitienės dukros Olgos vyras, liepos 7 d.)

ir Uršulei Juodaitienei

(liepos 10 dieną)

Reiškiamo gilią ir nuoširdžią užuojautą velionių šeimoms, netekus mylimų asmenų.

Liūdime kartu su jumis.

DOVIE ir VYTAUTAS YOTKA

SEMINOLE, FLA.

MIRUS FRANK J. BUDRONIUI

Reiškiamo gilią užuojautą jo žmonai Verai, sūnui Frank L. (gyvenančiam Long Island, N.Y.), dukrai Caroline Handfus (gyvenančiai New Yorko mieste) ir jų šeimoms, anūkams.

Drauge su jais liūdime netekę artimo draugo.

ST. PETERSBURGO LIETUVIŲ
SENIOR CITIZENS KLUBO
VALDYBA ir NARIAI

MIRĖ

Juozas Senkus

Gyveno Grand Rapids, Michigan, mirė 1984 m. gruodžio 29 d., sulaukęs 93 metų, gimęs Lietuvoje, Pilviškiuose. Amerikoje gyveno 63 metus. Anksčiau gyveno Cheboygan, Wisc. Iš ten persikėlė į Grand Rapids, Mich.

Buvo pašarvotas Barto & Son Funeral koplyčioje. Laidotuvės vyko sausio 2 d. Lietuvių Laisvės kapinėse.

Nuliūdus: Draugė

Vilnis, 1986 m. gruodžio 25 d.